

AMBTELIJKE BESCHEIDEN

MINISTERIE VAN NIJVERHEID,
ARBEID EN MAATSCHAPPELIJKE VOORZORG

Koninklijk besluit dd. 16^e Januari 1932 waarbij de eerste medische hulpmiddelen in nijverheids- en handelsondernemingen worden voorgeschreven.

ALBERT, Koning des Belgen,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomstigen, HEIL.

Gelet op de wet van 2 Juli 1899, betreffende de veiligheid en de gezondheid der in nijverheids- en handelsondernemingen arbeidende werklieden;

Herzie het koninklijk besluit van 17 Januari 1921, waarbij de eerste medische hulpmiddelen in nijverheids- en handelsondernemingen worden voorgeschreven;

Overwegende dat de ondervinding van de noodzakelijkheid heeft laten blijken, bovenbedoeld besluit aan te vullen en er zekere wijzingen aan toe te brengen;

Herzien de adviezen, uitgebracht door de bevoegde afdelingen der nijverheids- en arbeidsraden en de bestendige afvaardigingen der provincieraden;

Herzien het advies van den hooger en gezondheidsraad;

Op de voordracht van Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke voorzorg;

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel 1. — In de als gevaarlijk, ongezonde of hinderlijke ingedeelde inrichtingen en in de nijverheids- en handelsondernemingen, beheerscht door de wet van 24 December 1903, gewijzigd door de wet van 18 Juni 1930, op de vergoeding der schade voortspuitende uit arbeidsongevallen, is de ondernemer er toe verplicht, bij het overkomen tijdens de uitvoering der arbeidsovereenkomst van een ongeval of erge onpasselijkheid

aan een zijner werklieden, en onverminderd de bij dit besluit nader bepaalde voorschriften :

1° Aan den getroffene de eerste hulp en den bijstand van een arts te bezorgen of van een persoon, die bevoegd is om hem te behouden voor gevaar van besmetting of bijkomende verwikkelingen;

2° In voorkomend geval hem een onderkomen te verschaffen en de middelen om hem, in afwachting dat hij zal worden weggebracht, te beveiligen tegen het guur weder;

3° Den getroffene te laten brengen daar waar hem de zorgen zullen kunnen gegeven worden, door zijn toestand vereischt.

Art. 2. — De eerts hulpmiddelen dienen steeds volledig, in volkomen staat van bewaring en van onmiddellijke gebruikmaking te zijn. Zij moeten bestaan uit minstens :

A. Ten behoeve van gewoonlijk op een vaste plaats gebezigde arbeidskrachten;

I. In de ondernemingen, waarin de voortbrenging een niet tijdelijke gebruikmaking met zich brengt, 't zij van een door een andere beweegkracht dan die van menschen en dieren gedreven machine, 't zij van perslucht of van persgas, 't zij van lichamen, die ontvlam- of ontplofbare dampen kunnen afwerpen, 't zij van een smidse, 't zij van een vuurhaard voor nijverheidsgebruik :

a) Enne verbandtrommel n° 2;

In bovenbedoelde ondernemingen, waar minstens 25 werklieden worden te werk gesteld; daarbuiten :

b) Een eerste hulp-post.

Op voorwaarde dat de ondernemer de bij artikel 5 voorziene voorwaarde naleeft, kan hij worden vrijgesteld van de verplichting betreffende dien post;

c) Een aangenomen persoon, in staat om de eerste hulpmiddelen toe te dienen door het ondernemingshoofd aangewezen.

De bepalingen der alineas b en c van dit artikel kunnen bij ministerieel besluit verplichtend worden gemaakt, wanneer de onderneming bijzonder gevaar biedt voor erge ongevallen,

zelfs al zou het aantal te werk gestelde arbeiders minder zijn dan 25.

II. In de ondernemingen zonder gebruikmaking der in § I van dit artikel vermelde bedrifsmiddelen :

a) Met minder dan 25 werklieden : een verbandtrommel n° 1;

b) Met 25 tot 50 werklieden : een verbandtrommel n° 2;

c) Met meer dan 50 werklieden : een verbandtrommel n° 2, en een eerste hulp-post.

Op voorwaarde dat de ondernemer de bij artikel 5 voorziene voorwaarden naleeft, kan hij van de verplichting betreffende dien post worden vrijgesteld;

B. Ten behoeve van 't zij voor werken op veranderlijke arbeidsplekken, 't zij voor vervoer. 't zij voor ondergrondse werken gebezigde arbeidskrachten :

I. Op de veranderlijke arbeidsplekken, waar wordt, gearbeid 't zij met een door een andere bewegkracht dan die van menschen en dieren gedreven machine, 't zij met perslucht of met persgas, 't zij met lichamen die ontvlam- of ontplofbare dampen kunnen afwerpen, 't zij met een smidse, 't zij met een vuurhard voor nijverheidsgebruik en waar de werklieden verdeeld zijn in om 't even hoeveel ploegen, doch aan één-zelfde arbeidsplek verbonden :

a) Een verbandtrommel n° 2 et daarenboven, op de werkplaatsen waar minstens 50 arbeiders worden te werk gesteld;

b) Een eerste hulp-post.

Op voorwaarde dat de ondernemer de bij artikel 5 voorziene voorwaarde naleeft, kan hij worden vrijgesteld van de verplichting betreffende dien post.

II. Op veranderlijke arbeidsplekken, waar wordt gearbeid zonder gebruikmaking der in § I van dit artikel bedoelde bedrifsmiddelen :

a) Met minder dan 10 werklieden, verdeeld in om 't even hoeveel ploegen, doch aan één-zelfde arbeidsplek verbonden : een verbandtrommel n° 1;

b) Met minstens 10 werklieden, verdeeld in om 't hoeveel ploegen, doch aan een éézelfde arbeidsplek verbonden : een verbandtrommel n° 2.

III. Op de treinen, trams, trek machines, sleepbooten, lichters, baggerschuiten en, over 't algemeen op de door een kracht-werktuig voortgetrokken voer- en vaartuigen, waarvan het in werking brengen vereischt :

- a) Een tot 5 personen : een verbandtrommel n° 1;
- b) Meer dan 5 personen : een verbandtrommel n° 2.

IV. In de ondergrondse werken :

a) Ieder met bewaking belaste agent dient bestendig een metalen doos of een waterdichten en degelijk toegemaakten zak, met drie kiemlooze snelverbanden onder zich te hebben;

b) In elk bedrijf met 10 werklieden dient daarbij bovengronds een verbandtrommel n° 3 beschikbaar te liggen die onmiddellijk naar de ondergrondse werken moet kunnen worden overgebracht;

c) In elk ondergronds bedrijf met 25 werklieden :

1° De bij littera a en b vermelde hulpmiddelen;

2° Een eerste hulp-post.

Op voorwaarde dat de ondernemer de bij artikel 5 voorziene voorwaarden naleeft, kan hij worden vrijgesteld van de verplichting betreffende dien post;

d) Daarenboven dient in de nabijheid van elke ondergrondse onderneming met minstens 100 werklieden, daarin begrepen de boven grondsche arbeiders, te kunnen worden beschikt over een rustkamer, waarvan de ondernemer in geenerlei geval mag verschoond blijven. Wat de steenkoolmijnen betreft, dient voor elken bedrijfszetel een rustkamer beschikbaar te zijn op een afstands van hoogstens 3 kilometer.

C. Voor de arbeidskrachten gebezigd in bovengenoemde ondernemingen, gewoonlijk met bijzonder gevaar. Bedoelde verbandtrommels dienen daarenboven de bij artikel 3 voorgeschreven aanvullende hulpmiddelen te bevatten.

I. — Verbandtrommels.

De verbandtrommels dienen van hout of metaal te zijn, luchtdicht te kunnen worden toegemaakt en het volgende te bevatten :

Art 3.

a) Verbandtrommel n° 1 :

Drie kiemlooze snelverbanden per groep of groepsgedeelte van vijf werklieden, met gebruiksaanwijzing.

b) Verbandtrommel n° 2 :

Drie kiemlooze snelverbanden per groep of groepsgedeelte van vijf werklieden (In de ondernemingen met meer dan veertig werklieden, mag het getal kiemblooze snelverbanden worden beperkt op vijf en twintig.

Twee driekante doeken « Mayor » 1 m. 25 lang bij 0 m. 50 breedte;

Twaalf verbandwindels van 5 centimeter breedte,

Zes verbandwindels van 10 centimeter breedte;

Twee dozen met compressen van kiemvrije gaze;

Tien pakken van 25 gram vocht aantrekkende watten;

Een flesch met 500 gram gedenatureerde alcohol;

Een flesch met 200 gram sterken azijn;

Een metalen doos met 500 gram krijtpoeder;

Twee fleschjes met 25 centigram cafeïne;

Twee fleschjes met 1 kubieken centimeter æther;

Een glazen injectiespuit met naald voor onderhuidsche inspuitingen;

Een beker;

Een gebruiksaanwijzing omtrent die hulpmiddelen. (De tekst daarvan zal worden vastgesteld bij ministerieel besluit.)

c) Verbandtrommel n° 3 :

Twee wollen dekens;

Vijfhonderd gram kiemlooze of kiemwerende watten, in pakjes ieder van 50 en van 25 gram;

Zes dozen met in elk 1 meter kiemvrij gemaagte gaze;

Twaalf cambric-zwachtels in verschillende afmetingen, in gelijke deelen verdeeld;

Vier driekante doeken « Mayor » 1 m. 25 lang bij 0 m. 50 breed;

Vijf fleschjes met 1 kubieken centimeter æther;

Vijf fleschjes met 25 centigram cafeïne;

Een beker;

Een gebruiksaanwijzing omtrent die hulpmiddelen. (De tekst daarvan zal worden vastgesteld bij ministerieel besluit.)

II. — Anvullende hulpmiddelen.

A. In de bedrijven die een bijzonder gevaar van verstikking of verdrinking bieden of doodsgevaar door electrischen stroom, zijn de bij artikel 2, § C, bedoelde aanvullende hulpmiddelen de volgende :

Een mondopener;

Een tongpincet;

Vijf fleschjes lobeline;

Een aangenomen, door het ondernemingshoofd aangewezen, persoon die in staat wordt geacht op doelmatige wijze de kunstmatige ademhaling, toe te passen.

B. In de ondernemingen waar de werklieden aan gevaar van verdinking of afkoeling zijn blootgesteld zijn ze de volgende :

Twee wollen dekens.

III. — Eerste hulp-post.

Deze post wordt uitsluitelijk voor medische en heelkundige zorgen voorbehouden. Hij dient vochtvrij te zijn, behoorlijk verlicht en Verwarmd bij koud weder. Hij dient in behoorlijk aseptische voorwaarden voorzien van het materieel, geneesmiddelen en verbandmiddelen, noodig voor gewone geneeskundige behoudeling en kleine heelkundige bewerkingen.

Er dient gezorgd voor een bestendigen geneeskundig gewaargden waakdienst tijdens de werkuren en minstens één uur na het eindigen van den arbeid, uitgeoefend door een aangenomen persoon die de onmisbare technische kennissen bezit en een proeftijd van minstens zes maanden in een heelkundige

intrichting heeft mede gemaakt. De waakdienst moet met het openbaar telefoonnet zijn aangesloten.

IV. — Rustkamer.

De voor de ondergrondsche bedrijven bedoelde rustkamer dient vochtvrij en behoorlijk verlicht, verlucht en desnoods verwarmd te zijn, alsmede van goed drinkwater voorzien.

Ingeval die kamer nietuitsluitend voor medische doeleinden is bestemd, moet zij steeds in staat van onmiddellijk bruikbaarheid worden gehouden.

In die kamer dienen minstens voorhanden te zijn :

Eén rustbed, met twee dekens;

Eén stevige houten of metalen tafel, waarvan de afmeting toereikend zijn om er een gekwetste op uit te strekken;

Een kast met twe gemoffelde waschkommen, ieder van minstens 2 liter inhoud;

Zeep;

Borstels;

Zes handdoeken;

Vijf en twintig kiemlooze snelverbanden in verschillende afmetingen;

Een kilogram kiemlooze of kiemwerende watten in pakjes van 50 en 25 grammes;

Drie kilogrammen gewone katoenwatten in pakjes van 100 grammes;

Een meter waterdicht linnen;

Twee dozijnen cambric-zwachtels in verschillende afmetingen;

Zes driekante doeken « Mayor », 1 m. 25 lang bij 0 m. 50 breed;

Twaalf meters kiemvrij gemaakte gaze in pakjes van 1 meter;

Tien fleschjes æther van 1 kubieke centimeter;

Tien fleschjes cafeïne van 25 centigrammen.

Art. 4. — De bepalingen van de artikelen 2 en 3 zijn op aan huis arbeidende werklieden niet van toepassing.

Art. 5. — De Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg kan afwijkingen verleenen aan de bij artikel 2 voorziene bepalingen omtrent den eerste hulppost aan de hoofden van ondernemingen die, bij voorafgaandelijke overeenkomst, een eerste hulppost, in gebruik hebben genomen overeenkomstig de bepalingen voorzien bij artikel 3 (III) of zich met een aangenomen gasthuis hebben verbonden dat dienst doet als eerste hulppost en op min dan 25 kilometer afstand van den zetel der onderneming is gelegen.

Art. 6. — Een ministerieel besluit stelt de voorwaarden vast onder dewelke de personen worden aangenomen, bevoegd voor het verlenen der eerste hulp (art. 2, A I c), de personen bevoegd voor het aanweden der kunstmatige ademhaling (art. 3, II a), en de personen die met den waakdienst in de eerste hulpposten zijn belast (art. 3, III).

Art. 7. — Het koninklijk besluit dd. 17 Januari 1921 wordt ingetrokken.

Art. 8. — Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 16ⁿ Januari 1932.

ALBERT.

Van Koningswege :

De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg

Henri HEYMAN.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN EN ARBEIDSTOEZICHT

POLITIE DER MIJNEN, GROEVEN EN GRAVERIJEN

Koninklijk besluit dd. 3ⁿ December 1931 houdende verordening op de hefwerktuigen en kalbelbanen in gebruik in de ondernemingen andere dan ondergrondse werken betreffende mijnen, groeven en graverijen.

ALBERT, Koning des Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op de artikels 9 en 67 der Grondwet;

Gelet op de samengeschakelde wetten op de mijnen, groeven en graverijen, en namelijk op artikel 76 (art. 15 der wet dd. 5 Juni 1911 op de mijnen, groeven en graverijen) en op artikel 106 (eenig artikel, alinea 1, der wet dd. 24 Mei 1898 op de politie en het toezicht op de groeven);

Gelet op het koninklijk besluit dd. 15 Mei 1923 omtrent de politie over de als gevaarlijk, ongezond en hinderlijk ingedeeld inrichtingen;

Gelet op de wet van 5 Mei 1888, aangaande het toezicht op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke inrichtingen en het toezicht op de stoomtuigen;

Herzien het koninklijk besluit dd. 15 September 1919, aangaande de bovengrondsche installaties der mijnen, ondergrondse groeven en graverijen en in het bijzonder op de artikels 52, 53, 54, 55 en 56 van dit besluit;

Herzien het koninklijk besluit dd. 16 Januari 1899 aangaande de politie en het toezicht op de openluchtgroeven;

Herzien het koninklijk besluit dd. 30 Maart 1905, waarbij maatregelen worden vastgesteld, die dienen nageleefd met het doel de gezondheid en de veiligheid der werklieden te beschermen in de nijverheids- en handelsondernemingen.

beheerscht door de wet dd. 24 December 1903 en bijzonder op de artikels 33, 34, 35 en 36 van dit besluit;

Herzien het koninklijk besluit dd. 28 Januari 1926, waarbij de algemeene verordening dd. 30 Maart 1905 toegepast wordt gemaakt op al de ingedeelde inrichtingen;

Overwegende dat het nuttig zijn zou de van kracht zijnde voorschriften, aangaande het gebruik van hefwerktuigen, aan te vullen, zooals blijkt uit waarnemingen opgedaan ter gelegenheid van verscheidene ongevallen;

Overwegende dat de installaties voor vervoer door kabelbanen niet speciaal bedoeld zijn in de bestaande verordeningen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg;

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — De brugkranen, kranen, liften en andere hefwerktuigen, alsook de kabelbanen in gebruik bij de inrichtingen, werken en aannemingen, die onder het toezicht staan, 'tzij van het mijnwezen, 'tzij van het arbeidstoezicht of van het toezicht over de springstoffen, dienen aan de volgende voorschriften te voldoen :

1° De hefwerktuigen dienen vervaardigd uit materieel van goede hoedanigheid en van voldoende weerstandsvermogen. Zij worden derwijze geïnstalleerd, dat zij een volkomen standvastigheid bezitten in al de toestanden hunner belasting en werking.

Zij worden voorzien van remmen, pallen of andere veiligheidsmiddelen, waarbij een onverwacht dalen wordt belet.

Zij duiden den maximum belasting aan, die ze mogen ondergaan in de verschillende houdingen van de hangtuigen en, in geval ze bestemd zijn voor den dienst van het personeel, van het getal personen, die te gelijker tijde zonder gevaar mogen worden vervoerd; in dit geval, mag de belasting het derde van het hierboven vermeld maximum niet overschrijden.

De ophaalmotoren der brugkranen worden voorzien van een toestel, dat een overdreven hoogheffen der ophangingsorganen belet en automatisch de remmen in werking brengt, zoohaast het hoogheffen de toegelaten grens overschrijdt.

Deze bepaling geldt ook voor de andere hefwerktuigen ingeval het te hoogheffen gevaar mocht opleveren voor het personeel;

2° De noodige maatregelen worden getroffen om het vallen te beletten der vrachten of deelen van vrachten, die door bedoelde werktuigen worden verplaatst;

3° In geval de openingen, bestemd voor de doorlating of de werking der toestellen of bevrachtigingsaangelegenheden gevaar opleveren voor het personeel, worden zij voorzien van leuning met stootplinten of andere doeltreffende veiligheidsinrichtingen bestemd om het vallen van personen of welke voorwerpen ook te voorkomen; die inrichtingen komen zooveel mogelijk automatisch in werking.

Daarbij zijn de liften zoowel op hun laagste als op hun bovenste ladingsruimte voorzien van hekkens, die slechts mogen openblijven zoolang de kooien stil blijven op de hoogte van die ladingsruimten. De laagste, tusschenliggende en bovenste ladingsplaatsen der liften en hijschtoestellen die tot het vervoer van personen mogen worden gebruikt, dienen voorzien van ineenschakelingen, die het in beweging stellen der toestellen slechts toelaten wanneer alle deuren dicht zijn en beletten dat deze mochten worden geopend zoolang de kooien niet stil staan op de hoogste van de bestemde ladingsplaats;

4° De noodige voorzorgmaatregelen worden genomen opdat niemand zich zou kunnen begeven op de sporen der brugkranen zonder vooraf den brugwachter te hebben verwittigd.

De kajuit van dien brugwachter wordt derwijze ingericht, dat hij te allen tijde gemakkelijk de vracht kan controleeren alsmede de plaatsen boven dewelke hij moet heengaan.

In geval deze voorwaarde niet kan verwezenlijkt worden, mogen de bewegingen slechts worden uitgevoerd op bevel en volgens de aanduidingen van een aangestelde er mee

belast na te gaan zoo zij geschieden zonder gevaar voor het personeel;

5° De aangestelde bij den dienst van een brugkraan of dergelijk toestel mag het verplaatsen der vrachten niet beginnen vooraleer door middel van een sein het personeel, werkzaam in de nabijheid van den door de vracht te volgen weg, te hebben verwittigd. Hij neemt dezelfde voorzorgmaatregelen wanner, in geval van verplaatsing van de onbelaste brugkraan, de ophangingstuigen aan het personeel ongevallen mocht kunnen veroorzaken.

Deze waarschuwing is niet verplichtend indien de werkzaamheden uitgevoerd worden volgens de aanduidingen van een aangestelde speciaal er mee belast na te gaan zoo ze zonder gevaar voor het personeel geschieden;

6° De kettingen en baken, dienende tot het vastbinden, het opheffen, en het vervoeren der vrachten, dienen van een volgnummer te laten blijken, dat in het metaal gestempeld, en toelaat, dank aan een goede bijhouding van een staat, den naam van den leverancier, den datum der ingebruikstelling, de toegelaten maximum belasting, de data der verscheidene uitgaloeiingen te laten kennen.

7° De kettingen en haken, benut voor het vastbinden, het opheffen, het vervoeren der vrachten, dienen zorgvuldig uitgedoet te worden wanneer er te vrezen is, namelijk dat, om reden van de hevigheid en den aard van het uitgevoerde werk, de hoedanigheid van het metaal mocht te wenschen overlaten; het uitgedoeten geschiedt ook op vraag van den controleur, waarvan spraak in 8°; melding wordt gemaakt van die doeiingen in bovenvermelden staat;

8° Alle hefwerktuigen dienen minstens alle twaalf maanden een nauwkeurig en volledig onderzoek te ondergaan, waarbij, namelijk, het geraamte, de mechanismes en, in voorkomend geval, de rolbanen dienen nagezien.

Daarenboven worden de kabels, die op deze werktuigen in dienst zijn, alsook de kettingen, haken, stangen, schijven, zwengels, remmen, hefbegrenzingstoestellen, alle drie maanden onderzocht.

De verschillende onderzoekingen worden gedaan door

personeel, wiens karakter, onafhankelijkheid en bekwaamheid om de gebreken van de heftoestellen en van de verschillende organen en bijbehoren te ontdekken, alle gewenschte zekerheid verschaffen.

De onderzoeker mag noch de eigenaar zijn, noch een leverancier, noch een persoon, die in hun dienst is. Hij wordt gekozen door den eigenaar onder dezes verantwoordelijkheid.

9° Na elke controle maakt de onderzoeker een verslag op, waarin hij omstandig de vastgestelde gebreken beschrijft en waarin hij de maatregelen aangeeft om die te verhelpen. Dit verslag wordt zonder uitstel aan den eigenaar van het hefwerktuig gestuurd; deze overhandigt het op aanvraag aan den technischen ambtenaar, die met het toezicht der onderneming belast is.

In geval nalatigheid in den dienst van den onderzoeker vastgesteld wordt, ofwel zoo bewezen wordt dat de verslagen, door hem opgesteld, den juisten toestand niet mochten weergeven, ofwel er reden zoo bestaan om aan zijn bekwaamheid te twifelen, heeft de bevoegde Hoofdingenieur-directeur van het mijwezen, het diensthoofd van het arbeidstoezicht, of dat voor de springstoffen het recht, ieder wat hem betreft, den onderzoeker onbvoegd te verklaren en den nijveraar te verzoeken, een anderen te kiezen, die volkomen voldoening geeft;

9° Voor de inwerkstelling van iedere brugkraan dient de onderzoeker, onder 8° vermeld, deze in al haar bijzonderheden na te zien, hij dient vast te stellen zoo de onderdeelen er van alsook de rolbanen een voldoende zekerheid opleveren en onderzoeken of bij de hoogste voorziene lading er geen overdreven of blijvende vormveranderingen ontstaan. De brugkraan mag slechts in gebruik worden gesteld, nadat de onderzoeker een getuigschrift heeft afgegeven aangaande het voorafgaand onderzoek en vastgesteld dat het werktuig in volle veiligheid mag worden gebruikt.

De eigenaar overhandigt dit getuigschrift op aanvraag aan den technischen ambtenaar, die met het toezicht der onderneming belast is;

10° De kabelbanen, die zoo gelegen zijn, dat de breuk van een kabel of van om 't even welk hunner organen of onderdeelen ongelukken, aan personen mocht teweegbrengen, worden vóór het spannen hunner kabels, alsook na dit spannen en na het beladen met den grootsten in werking toegelaten last, onderzocht in al hun bijzonderheden door een onderzoeker, die aan de voorwaarden, in 8° gesteld, voldoet. Deze ambtenaar stelt vast zoo de verschillende onderdeelen de noodige veiligheid opleveren en zoo het spannen der kabels en het beladen geen overdreven vormveranderingen teweegbrengen. De inrichting mag maar in gebruik worden gesteld, nadat die onderzoeker heeft vastgesteld, door een getuigschrift, dat ze in volle veiligheid mag worden gebruikt. De eigenaar overhandigt dit getuigschrift op aanvraag aan den technischen ambtenaar, die met het toezicht der onderneming belast is;

11° Alle inrichting van kabelbanen zich bevindende in den bij 10° aangegeven toestand, wordt ten minste om de twaalf maanden nauwkeurig onderzocht. Daarenboven worden haar kabels en ophangingstuigen ten minste alle drie maanden nagezien. Deze controleeringen geschieden volgens de in 8° vastgestelde bepalingen;

12° Zoo hij het nuttig acht, laat de hierboven vermelde onderzoeker zoowel vóór het in gebruik stellen als tijdens het gebruik, beproevingen uitvoeren op de kabels en kettingen. Hij eischt het uitgloeien van de organen, waarvan de hardigheid van het metaal mocht veranderd zijn, ten gevolge van den aard van het verricht werk;

13° Buiten de bovengemelde onderzoekingen en beproevingen, zoowel bij de hefwerktuigen als bij de kabelbanen, worden de onderdeelen, organen en bijbehooren, die van belang zijn voor de veiligheid van het personeel, ten minste eenmaal per week onderzocht door bekwaam personeel aangeduid door het bestuur van de inrichting;

14° Elk stuk, dat slecht of van twijfelachtige sterkte blijkt te zijn wordt buiten dienst gesteld en verwijderd, zoodat het niet meer opnieuw kan worden gebruikt.

Art. 2. — De voorafgaande bepalingen zijn niet toepasselijk op de toestellen in gebruik voor de putten en ondergrondse werken der mijnen, groeven en graverijen.

De ophaaltoestellen in gebruik in de in open lucht aangelegde groeven en gravrijen mogen slechts voor het vervoer van het personeel dienen na en toelating der provinciale deputatie, die, na advies van den betrokken technischen ambtenaar, hoofd van dienst, de na te leven bijzondere voorwaarden voorschrijft.

Art. 3. — Artikel 33 tot 36 van bovenvermeld koninklijk besluit van 30 Maart 1905, alsook artikels 52 tot 56 van bovenaangeduid koninklijk besluit van 15 September 1919 worden ingetrokken.

Art. 4. — De mijningenieurs, de arbeidsopzieners en de opzieners over de springstoffen zijn belast, ieder wat hem betreft, met voor het naleven van dit besluit te zorgen.

De patrons of bedrijfshoofden houden een exemplaar van dit besluit ter beschikking van hun personeel.

Art. 5. — Het vaststellen en bestraffen van de overtredingen der bepalingen van dit besluit geschieden overeenkomstig de mijnwet van 5 Juni 1911 en de wet van 5 Mei 1888 op het toezicht der gevaarlijke, ongezonde of hinderlijke inrichtingen.

Art. 6. — Dit besluit treedt in werking zes maanden na de uitgifte er van in den « Moniteur Belge ».

Art. 7. — Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg is belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 3^e December 1931.

ALBERT.

Van Koningswege :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg,*

H. HEYMAN.

MINISTERIE VAN NIJVERHEID,
ARBEID EN MAATSCHAPPELIJKE VOORZORG
EN MINISTERIE VAN BINNENLANDSCHE ZAKEN
EN VOLKSGEZONDHEID.

VERGUNNINGSPLICHTIGE INRICHTINGEN

Koninklijk besluit dd. 16^e Januari 1932 tot vaststelling der bijdrage van vergunningsaanvragers en verweerders tot het bestrijden der kosten voor de instructie van aanvragen om vergunning tot oprichting.

ALBERT, Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Gelet op het decreet-wet van 15 October 1810, omtrent de manufacturen en de als ongezond en hinderlijk inrichtingen;

Gelet op artikel 2 der wet van 21 Mei 1819;

Gelet op het koninklijk besluit van 15 Mei 1923 omtrent de politie over de vergunningsplichtige inrichtingen;

Herzien de koninklijke besluiten van 12 November 1926 en 30 September 1930, omtrent het bijdragen der vergunningaanvragers en verweerders in het bestrijden der kosten voor de instructie der aanvragen om vergunning voor vergunningsplichtige inrichtingen;

Overwegende dat het billijk is gebleken vergunningsaanvragers en verweerders inzake vergunningplichtige inrichtingen te doen bijdragen tot het bestrijden der kosten aan de verschillende administraties veroorzaakt wegens de instructie, 't zij van hun aanvraag, 't zij van hun appel;

Overwegende dat de te dien einde ingevoerde regeling van het koninklijk besluit dd. 12 November 1926 dient gewijzigd en meer bepaaldelijk met het door de exploitanten van onder de tweede klas gerangschikte bedrijven, tegen de beslissingen van eersten aanleg bij de bestndige deputatie ingediend appel, aan de bijdrage te onderwerpen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en Onzen Minister van Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid,

Wij hebben besloten en Wij besluiten :

Artikel één. — Voor elk aanvraag om vergunning, om wijziging of intrekking van vergunning, in verband met vergunningplichtige inrichtingen der 1e klas is verschuldigd een som van :

1° 250 frank wanneer het geldt een aanvraag om vergunning;

2° 300 frank wanneer het geldt een door den vergunning-aanvrager ingesteld appel van een in eersten aanleg getroffen beslissing;

3° 50 frank wanneer het geldt een individueel of collectief appel ingesteld door verzet aantekende derde personen.

Art. 2. — Voor elk bij de bestendige deputatie ingediend appel tegen eene beslissing van het schepencollege, inzake vergunningsplichtige inrichtingen van de 2^e klasse, wordt een som van 100 frank gestort, wanneer het appel uitgaat van dengene, die de vergunning heeft aangevraagd.

Art. 3. — Elke aanvrager of appellant moet van het storten van bovenbedoelde sommen laten blijken door het vertoonen hetzij van het bewijs door hem ontvangen, wanneer hij de verschuldigde som op postchekrekening van het bevoegd departement heeft gestort, hetzij van het getuigschrift der op zijne order gedane overschrijving. Dat stortingsbewijs of getuigschrift dient gevoegd bij de betrokken aanvraag of appel, op straf van niet ontvankelijkheid derzelve.

Art. 4. — Onze besluiten dd. 12 November 1926 en 30 September 1930 zijn ingetrokken.

Art. 5. — Onze Minister van Nijverheid, Arbeid en Maatschappelijke Voorzorg en Onze Minister van Binnenlandsche Zaken en Volksgezondheid, zijn, elk wat hem betreft, belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, den 16ⁿ Januari 1932.

ALBERT.

Van Koningswege :

*De Minister van Nijverheid, Arbeid
en Maatschappelijke Voorzorg,*

Henri HEYMAN.

*De Minister van Binnenlandsche Zaken
en Volksgezondheid,*

Jules RENKIN.

MINISTERIE VAN NIJVERHEID,
ARBEID EN MAATSCHAPPELIJKE VOORZORG.

ALGEMEENE DIRECTIE VAN HET MIJNWEZEN.

MIJN POLITIE

Gebruik van springstoffen in de mijnen.

Aanwerving der schietmeesters.

Omzendbrief aan de HH. Hoofdingenieurs-Bestuurders der Mijnen

Brussel, den 29 Maart 1932.

Heer Hoofdingenieur,

Ten gevolge van verschillende ongevallen in de steenkolenmijnen voorgekomen, werden er in 1923 talrijke opwerpingen gedaan tegen de wijze van aanwerving der schietmeesters.

Het onderzoek door het Mijnwezen ingesteld had bewezen dat indien op een algemeene manier de opzichters-schietmeesters gekozen werden tusschen de werklieden, die door hun verstand, hun graad van ontwikkeling, hun goed gedrag, hun ernstig karakter, hun koelbloedigheid, hun ervaring van den stiel, erkend waren als zijnde de meest bevoegde om deze betrekking uit te oefenen, er nochtans steenkolenmijnen bestonden waar de aanduiding van zulke agenten niet altijd met de vereischte zorg werden gedaan.

Het vraagstuk werd aan de Commissie tot herziening der Mijnreglementen voorgelegd en, na onderzoek werd de tekst van artikel 1 van het K. B. van 24 April 1920 op het gebruik der springstoffen in de mijnen gewijzigd door het Koninklijk Besluit van 7 Februari 1924.

De nieuwe tekst had voor oogmerk de keus der schietmeesters in strenge grenzen te omvatten en nauwkeuriger de

verantwoordelijkheid der bestuurders-werkleiders in de benoeming dezer agenten te omschrijven.

Anderzijds, had eenigen tijd van te voren, een onderzoek vastgesteld dat het inrichten van het opzicht der werken bij het delven der steengangen of dwarssteengangen, het delven en het inrichten der schachten uitvoering der voorloopige werken, door de kolenmijnen aan ondernemers toevertrouwd, grootelijks te wenschen liet en niet altijd uitsluitelijk, volgens de reglementaire voorschriften geschiedde.

Ter dier gelegenheid werd ook het geval der opzichters-schietmeesters in dergelijke werken gebezigt, onder de oogen gezien.

Ik herinner er aan dat in de omzendbrief — Algemeene Directie van het Mijnwezen, n° 13 G/2360-71 in Mei 1923 over deze werken, aan al de mijnondernemers gestuurd, de hiernavolgende aanduidingen, waarvan niets is te veranderen werden gegeven.

1° de werken, door de ondernemers in de in werking zijnde steenkolenmijnen uitgevoerd, zijn onder het gezag geplaatst van de verantwoordelijken bestuurder, waarvan, in artikel 1 van het K. B. van 15 Juli 1919, sprake, met dien verstande dat de ondernemer of een zijner agenten als dusdanig niet mag worden aangewezen.

2° Al de agenten met het toezicht dezer werken belast en tusschen deze agenten de opzichters schietmeesters, dienen aangeduid door den verantwoordelijken bestuurder onder wiens gezag zij zijn geplaatst.

De verantwoordelijkheid van den werkbestuurder in de aanduiding der opzichters-schietmeesters is aldus klaar omschreven.

Op een gegeven oogenblik in 1924, bleek het dat er een verslapping ontstaan was in het opzicht der ondergrondse werken der steenkolenmijnen, verslapping die waarschijnlijk te wijten was aan eene verzwakking der vakkenis der opzichters.

Een daarover gedaan onderzoek bewees dat inderdaad, in een groot getal steenkolenmijnen er een verslapping in het toezicht vast te stellen was.

Deze vaststelling gaf aanleiding tot den omzendbrief van 9 Februari 1925 — Algemeene Directie van het Mijnwezen, n° 13 G/3801-13, die U verzocht werd ter kennis te brengen van de steenkolenmijnen van uw arrondissement en die, ten andere werd ingelascht in de Annales des Mines (Jaargang 1925 — 1ste aflevering).

Al de maatregelen die in dezen omzendbrief werden aangewezen om de crisis in het toezicht te verhelpen blijven thans nog van werkelijkheid en ik meen ze, aan de ernstige aandacht te moeten herinneren van allen die in het vraagstuk belang stellen. Verschillende van die maatregelen zijn toepasselijk op de opzichters-schietmeesters waarvan de aanwerving in het bijzondere het voorwerp uitmaakt van dit rondschrijven.

In verschillende kolenmijnen liet de aanwerving soms te wenschen over. Dit gaf aanleiding tot den omzendbrief van 11 Januari 1927 — Algemeene Directie van het Mijnwezen, n° 13 G/5048.

In dezen omzendbrief heb ik aangedrongen op het punt, dat het van belang was een controle te maken over de toepassing der bepalingen van artikel 1 van het K. B. van 24 April 1920, gewijzigd bij het K. B. van 7 Februari 1924. Ik heb U verzocht de Ingenieurs en de afgevaardigden bij het mijntoezicht aan te zetten om, tijdens hun nazicht in de mijnen de schietmeesters te ondervragen om er zich van te vergewissen of deze agenten er toe bekwaam ware hunne opdracht te vervullen onder die verstande dat zoo er werd vastgesteld dat een schietmeester onbekwaam werd bevonden, er proces verbaal zou worden opgemaakt tegen den persoonverantwoordelijk voor de aanduiding van den agent gedaan ondanks de vermelde reglementaire voorschriften.

Om zooveel mogelijk alle misverstand te vermijden dat tusschen de werkbestuurders en de schietmeesters omtrent de wijze van aanduiding kan oprijzen heb ik den volgenden middel aangewezen.

Er zou proces verbaal worden opgemaakt omtrent de bekwaamheidsproef aan dewelke de opzichters-schietmeester voor zijne aanduiding werd onderworpen. In dit proces

verbaal waarin uitdrukkelijk de maatregelen zouden worden omschreven waarop de proef heeft gedragen en dat onder teekend zou zijn door den bestuurder der werken of zijn afgevaardigden en door den schietmeester, zou de eerste bevestigen, te hebben vastgesteld dat de tweede de aangehaalde maatregelen kent en de tweede zou verklaren onderricht gekregen te hebben in deze maatregelen en ze te kennen.

Op dit voorstel werd de aandacht der ondernemers getrokken.

Men zou kunnen meenen dat dit voorstel een gunstig onthaal zou verkregen hebben, zelfs een vol akkoord, van al degenen die belast waren met het aanwijzen der opzichters-schietmeesters. Ten rechte kon men hopen dat al de opzichters-schietmeesters aan eene eerste bekwaamheidsproeve zouden worden onderworpen en dat alzoo de onvoorzichtigheid en de onregelmatigheden van wegens deze agenten vastgesteld zich niet meer zouden voordoen. Deze hoop werd te leu gesteld in dezen zin dat in het vervolg er nog ongevallen aan de onvoorzichtigheid of aan onregelmatigheden door de schietmeesters begaan te wijten, voorkwamen en dat schietmeesters werden vervolgd wegens, overtredingen van het reglement op het gebruik van springstoffen in de mijnen.

Voor dergelijk in gebreke blijven, werd de vraag gesteld om te weten of er aanleiding toe bestond de voorwaarden van aanwerving of van benoeming der schietmeesters te wijzigen.

Na overleg met de Algemeene Opzieners en Hoofdingenieurs-Directeurs werd het vraagpunt verleden jaar, aan de Commissie tot herziening der mijnreglementen onderworpen.

Het werd niet gepast geacht van aan den ondernemer de opdracht te onttrekken, zelf de schietmeester aan te duiden, gegeven zijnde dat de aanwerving dezer agenten onder de best mogelijke voorwaarden kon gewaarborgd worden door de stipte toepassing der in werking zijnde voorschriften en ook in verschillende onzendbrieven aangeprezen maatregelen, welke hierboven nog aangehaald worden.

In den schoot der Commissie stelde men zich 't akkoord

op zekere raadgevingen die tijdens het onderzoek werden ingegeven raadgevingen die ik overneem hierna aanhaal.

Vooreerst zou het betamen enkel lieden van meer dan 25 jaar oud, met de betrekking van schietmeester te belasten die, voor zooveel mogelijk drager zijn van een diploma afgeleverd door een nijverheidsschool. Het is, ten minste, noodig dat deze agenten een zeker lager onderwijs hebben genoten.

Andere beginselen dan de vakkenis dienen ook in aanmerking te komen in den keus der schietmeesters, dit zijn de zedelijke hoedanigheden.

Er werd vastgesteld dat talrijke ongevallen, te wijten aan het gebruik van springstoffen, veroorzaakt werden niet door middel van het kennis der reglementaire voorschriften wegens de schietmeesters, maar door minachting van deze voorschriften.

Het is dus belang dat de keus zich vestigt op kalme, bezadigde, en welberandene lieden, met eenen hooge opvatting van hun opdracht, die eene stipte nakoming hunner plicht plaatsen boven alle andere overweging en die inzonderheid kunnen weerstaan aan de bekoring der belangen der werklieden boven de veiligheid te plaatsen. De bestuurders der werken of hun afgevaardigden dienen dus al de inlichtingen te vergaderen die hun nuttig kunnen zijn wanneer zij tot aanduiding van zulke agenten hebben over te gaan.

Men heeft ook de aandacht getrokken op het geval van schietmeesters die, alhoewel gestraft wegens overtreding der reglementaire voorschriften op het gebruik van springstoffen nochtans weder als schietmeester werden in dienst genomen of die voortgingen met de betrekking van schietmeester te vervullen.

Dat is klaarblijkelijk spijtig.

Om de aanwerving van schietmeesters, voor dergelijke feiten gestraft te vermijden, kan er voor de kolenmijnen geen spraak zijn om de eene aan de andere de schietmeesters waarover zij te klagen hebben aan te wijzen.

Maar de bestuurders der werken of hun afgevaardigden, vooraleer tot de aanwerving of tot de benoeming van een schietmeester over te gaan zouden van den kandidaat ver-

eischen of zich bij de gemeentebesturen dienen te verschaffen, een certificaat van goed gedrag en zeden, met aangeving zooals naar gewoonte, van den strafboek van den belanghebbende.

Vooraleer met de betrekking van schietmeester te worden belast, zou ieder werkman een proeftijd dienen te doen van ten minste zes dagen. Gedurende dezen proeftijd zou de kandidaat een schietmeester vergezellen wiens vakkenis en zedelijke hoedanigheden wel bekend zijn en die hem de praktijk van den stiel zou aanleeren. Na dien proeftijd zou de kandidaat den proef onderstaan waarvan sprake is in den omzendbrief van 11 Januari 1927 — Algemeene Directie van het Mijnwezen, n° 13 G/5048 hierboven vermeld.

In al de steenkolenmijnen zou er een zeker getal schietmeesters in reserve dienen te zijn, aangeworven volgens de zelfde regelen als de schietmeesters in dienst en die schoolgeld zouden genieten.

Het zijn deze reserveschietmeesters die zouden opgeroepen worden bij afwezigheid der werkelijke schietmeesters.

Maar het is niet genoeg schietmeesters te noemen na al de hierboven vermelde inlichtingen nopens hen te hebben ingewonnen, het is ook van belang hun verkregen kennis te onderhouden en ze uit te breiden.

Onder dit opzicht zou het van hoogst belang zijn dat de werkelijke schietmeesters en de reserveschietmeesters verplicht werden conferenties bij te wonen die bij voorbeeld alle maanden door het leidend personeel van de mijn zouden gegeven worden en tijdens dewelken aan de toe te passen maatregelen zou worden herinnerd en de ongevallen besproken met de er uit te trekken gevolgen.

De Commissie tot herziening der mijnreglementen heeft ook gewezen op het nut van ter beschikking der schietmeesters een « handboekje van den schietmeester » te stellen waarin al de reglementaire voorschriften zouden worden beschreven en uitgelegd.

Zulk een handboekje bestond als dan niet.

Maar onlangs werd die leemte aangevuld.

Het Nationaal Mijninstituut heeft een boekje, getiteld « Een woordje tot de schietmeesters » uitgegeven dat volledig beantwoord aan de uitgedrukte desiderata, aan het te verkrijgen doel en dat het wenschelijk is, in de handen van al de schietmeesters te zien.

Dit zijn, H. Hoofdingenieur, de overwegingen waarop ik U verzoek op gansch bijzondere manier de aandacht te trekken van de HH. Bestuurders der werken van de steenkolenmijnen van uw arrondissement.

Gij zult aan deze HH. herinneren dat gij niet zult aarzelen vervolgingen in te spannen tegen ieder werkbestuurder, die ervan zou laten blijken niet genoegzame waarborgen te hebben genomen voor de aanduiding, ware het ook maar van één schietmeester en er bijvoegen dat andere maatregelen zouden in aanmerking kunnen genomen worden indien er nog nalatigheid in de aanduiding dezer agenten werd vastgesteld.

Langs een ander kant, zult gij aan de Ingenieur en aan de afgevaardigden bij het mijntoezicht het verzoek hernieuwen dat U reeds werd gedaan bij bovenvermelde omzendbrief van 11 Januari 1927 van tijdens hun schouwing der werken, de schietmeesters te ondervragen om zich er van te vergewissen dat deze agenten de bevoegdheid bezitten om de opdracht waarmede zij zijn belast te vervullen.

H. HEYMAN.